

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6-8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni 5000 Lei, pe 3 luni 2500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40646 —

Apară săptămânal sub îngrijirea unui comitet
Inregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de apariție Nr. 3651 din 1946

Pentru familia creștină:

Dumnezeu a întemeiat căsătoria

Zămislirea și nașterea de prunci este deci cu totul altceva decât prăsița animalelor și a tuturor altor ființe viețuitoare. Este o lucrare de preț neasemănat mai mare, și prețul acesta nu-l dau părinții cari nasc trupul, ci Dumnezeu care dă sufletul.

Cele dintâi două trupuri omenesti au eșit direct din mâinile lui Dumnezeu și El a putut sufla în ele fără nicio teamă sau grije suflarea de viață, sufletul. În vase curate a turnat viața sufletească, după cum noi turnăm fără grije apă sau vin într'un vas curat, spălat de noi.

Dar pentru ca pe viitor, când Dumnezeu nu mai avea să zidească fiecare trup omenesc cu mâinile Sale în mod direct, ci numai prin legile ce le-a sădit în trupul omului viu, El s'a îngrijit dela început să asigure curăția și sănătatea trupurilor ce se vor naște în lume, ca fără grije să poată vărsa în ele viață, să le dea fiecăruia suflet.

In acest scop a întemeiat Dumnezeu, încă în rai, pentru Adam și Eva, căsătoria, în care să se poată dezvolta familia.

Porunca aplicată atunci, adevărul fundamental spus atunci de Dumnezeu, nu privea numai pe Adam și Eva, ci pe toți urmașii lor, până la capătul veacurilor. Iată întemeierea căsătoriei: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa, și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un suflet“. Iar Mântuitorul a adăugat: „Ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“.

Iată întemeierea familiei: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul“.

Sunt și unele animale și paseri cari trăiesc într'un fel de familie sau în colonii: toate viețuitoarele își îngrijesc puii și-i apără și-i hrănesc părinții lor, ori numai unul din ei, dar aceasta o fac nu în urma unor porunci asemănătoare ca cele

date omului cu privire la căsătorie și familie, — căci asemenea porunci Dumnezeu nici când nu le-a dat. Animalele și toate viețuitoarele zămislesc, se nasc și cresc în temeiul instinctului lor, care nu este altceva decât tot o înzestrare, dată lor de Dumnezeu, pentru a nu li se stingă neamul, pentru continuarea vieții pe pământ. Și tot ce este la el zămislire și naștere, viață în doi sau în turmă, grije de ouă sau de pui, nu este

de I. Agârbiceanu
decât supunerea la legile ieții date lor de ziditorul, pentru a asigura continuarea vieții, a ființelor viețuitoare în lume. Ele nu știu ce fac, și ce fac trebuie să facă, nu sunt libere să aleagă. Unele trăesc câte două, ca barzele de pildă, sau peste tot paserile, altele în turme mai mari sau colonii, după cum își pot asigura mai ușor traiul lor și al puilor lor. Toate acestea lucruri le fac din instinct, nu din

(continuare în pag. 2)

Tinerii noștri

Tinerii sunt viitorul Neamului și al Bisericii. Cum îi creștem azi, așa îi vom avea mâine. Dacă tineretul va fi creștin, vom avea o țară creștină și un neam binecuvântat de Dumnezeu.

Azi ne plângem de atâtea rele, atâtea nedreptăți și am vrea ca oamenii să fie mai buni și relele de care suferim să fie înlăturate. Pentru a abate omenirea de pe făgașul cel rău, pe care a apucat, nu e destul să construim palate, să facem fabrici, căi ferate și aeroplane. Nu! Pentru ca să ne meargă bine, înainte de a face orice reforme sociale, trebuie să schimbăm sufletul omului. Dacă sufletul e păcătos, plin de desfrâu și de viclesug, înzadar am face legi oricât de bune, cei răi vor și să scape de pedeapsă, înșelând pe supraveghetorii legilor. Desmățul nu poate fi oprit, decât de puterea sufletească.

Pentru aceasta avem nevoie de un suflet nou, suflet curat creștin. Așteptăm să-i vedem pe tinerii noștri în fruntea celor ce luptă pentru înnoirea sufletească a Neamului.

Dar de multe ori această așteptare a noastră e înșelată. Mulți tineri nu știu face altceva decât să organizeze petreceri și jocuri și să-și strice și puținul suflet creștin care le-a mai rămas.

Ne-a dat Dumnezeu, însă mângâierea să vedem și altfel de tineri. În zilele de 7-11 August a. c. s'au ținut la Beiuș, Exercițiile Spirituale ale Studenților Români Uniți (ASTRU). Exercițiile Spirituale sunt zile de rugăciune și de reculegere sufletească, de obicei trei zile, în care cei ce iau parte nu vorbesc nimic, numai se roagă și ascultă sfaturile ce li se dau și-și iau hotărâri de a se face mai buni. La aceste Exerciții au luat parte 130 de studenți, împreună cu mai mulți ingineri, profesori și alții.

Cine a fost de față a văzut un mănunchiu de tineri creștini hotărâți, plini de iubirea lui Hristos: 130 de tineri cari îl vreau pe Hristos în mijlocul nostru.

Aceștia se rugau și se gândiau la o viață mai bună, mai creștină, în timp ce alții, jucau și-și petreceau. Aceștia din urmă lucrează pentru nimicirea țării; ceilalți pentru fericirea pământească și cerească a Neamului nostru.

Cei ce-au văzut pe tinerii dela Beiuș, rugându-se rozarul chiar în călătorie, pe tren, și slăvind pe Hristos, și-au zis: „Mulțumim Doamne, că mai vedem și astfel de tineri. Ei sunt mântuirea noastră“.

Pr. N. Pura

Despre inima femeii

de Eugenia Mureșanu

Fiind Iisus în Betania în casa lui Simon Leprosul, când mai erau două zile până la patina Sa, una dintre femeile mironosițe, având un vas de alabastru cu mîr, de mare preț, l-a turnat pe capul lui Iisus.

Când Iisus a fost prins în grădina Ghetsimani, ucenicii săi s'au risipit, iar pe drumul Golgotei, tot femeile mironosițe au însoțit durerea lui Iisus. Din inime de mame rănilor de biciu de pe spatele Sale, ghimpii cununei de spini înfipti în fața Sa bîndă și povara crucii ce-l înfrîngea sub greutatea ei, au stors lacrimi. Acestora le zice: „Fiice ale Ierusalimului, nu mă plîngeți pe mine, ci vă plîngeți pe voi și pe copiii voștri“ (Luca 23, 28). Printre cei din urmă care au rămas la picioarele crucii Mântuitorului a fost tot durerea de mamă a celorlalte femei cuvivoase — iar Vineri seara, târziu, când a venit Iosif din Arimateia, sfetnic cu mare vază, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și a luat de pe cruce trupul lui Iisus, Maria Magdalena și Maria mama lui Iosif, au fost de față și au văzut unde l-au pus, dar ele au mai văzut că fiind seara și apropiindu-se ziua pregătirii, adică intrarea Sămbetei, ranile au rămas neuneșe îndesate cu miresme și cu miruri. De aceea sufletul lor a fost neliniștit — credința lor așa le îndemna ca după toată rânduiala, să fie înmormântat Domnul — și după ce a trecut ziua Sămbetei Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob și Salomeia au cumpărat miresme ca să ungă trupul lui Iisus — venită să verse lacrimi împreună cu miresmele, ca să-și dobândească dorirea, dar întristarea lor întru bucurie a schimbat-o Domnul. Căci auzul lor s'a umplut de bucuria ce-a întrecut neasemănat mai mult durerea ce le-a adus îndoliate la mormânt, durere plină de grije că cine le va prăvăli piatra de pe ușa mormântului. Așa a răsplătit Domnul iubirea și mila lor. Ele au fost cele dintâi care au gustat din sublima bucurie a învierii, făcându-se cele dintâi purtătoare ale vestei celei bune, răscumpărându-și astfel cea dintâi greșală, cea dintâi călcare de poruncă, săvârșită prin Eva.

Intr'adevăr, între situația femeii dinainte de Iisus, între valoarea ei înainte de Iisus și între situația ce și-a câștigat-o prin Iisus, este fundamentală deosebire. Iisus o reabilitează: se face pentru ea de două ori izbăvitor: întâi din păcat, apoi din sclavia, din robia orânduieților omenesti. Dar de aci rezultă și în-

(continuare în pag. 4)

FIE VOIA TA!

Nu rare sunt cazurile când auzi pe unii zicând că Dumnezeu, căruia i s'au rugat, nu le-a ascultat rugăciunile, adevărat nu le-a dat ceea ce au cerat rugându-se. Nedreaptă acuză adusă lui Dumnezeu și până să ajungem la ea, ar trebui să stăm de vorbă cu noi înșine, să ne deschidem sufletele, să cetim în inimile noastre și să ne întrebăm; „Implinit-am noi poruncile Domnului? Ascultat-am noi cuvântul Lui, făcutu-i-am noi voia Lui, spre a ne face și El voia noastră?“

După cum pretinzi că Dumnezeu să-ți îplinească rugăciunile tale, tot așa și tu ești dator a împlini poruncile Lui. Și rugăciunea ta cum a fost făcută? Ai spus-o din suflet, cu smerenie și cu credință? Când te-ai dus la biserică să te rogi lăsat-ai la ușa bisericii „toată grija cea lumească“, toate preocupările tale pământești și îndreptatu-ți-ai cugetul și inima spre Dumnezeu, pentru rugăciunea ta să fie ascultată și primită?

Sau poate că ceri mai mult

decât ai merita! Trebuie să știi, omule, că Dumnezeu te cunoaște mai bine decât te cunoști tu și tot așa de bine îți cunoaște și lipsurile tale. Și fiindcă Dumnezeu iubește așa de mult oamenii, nu se poate ca El să nu-ți asculte rugăciunea, dar cunoscându-te și știind ce-ți trebuie, îți dă numai ceea ce ți se cade.

De altfel când spui rugăciunea „Tatăl nostru“, tu zici: „fie voia Ta“ și nu „fie voia mea“; deci nu trebuie să te superi, ci trebuie să te mulțumești cu ceea ce îți dă Tatăl cel ceresc, căci altfel ar fi după voia ta și nu după voia Lui.

Nu te plânge în zadar, omule, și fă-te vrednic de mila și darul dumnezeesc prin purtarea ta, prin faptele tale, arătând în felul acesta că îplinești poruncile Domnului și faci voia Lui.

Ar trebui însă, ca înainte de a cere ceva de la Dumnezeu, să-L întrebi pe El de ce ai nevoie, pentru ca să ți se dea ceea ce ți se cuvine.

AVRAM BOGDAN

Dumnezeu a întemeiat căsătoria

(Urmare din pagina 1)

bunăvoia lor. Și după cum sunt viețuitoare care trăiesc cu perechile, sunt și altele la care un mascul e pentru mai multe femele. Doi-trei tauri sunt pentru toate vacile din sat, și câțiva berbeci pentru o turmă întreagă.

Amintim acest lucru pentru că sunt oameni și învațați și neînvațați, care după cum nu văd nimic deosebire între zămislirea și nașterea animalelor și a omului, tot așa spun că nici căsătoria între oameni și familia ce crește în ea, nu se deosebesc de ceea ce aflăm la unele animale; că, deci, căsătoria și familia nu sunt instituții și rânduieli dumnezeiești, date anume omului, ci lucruri firești ca și la celelalte viețuitoare.

Din acest motiv mulți au atacat și atacă căsătoria, așa cum a lăsat-o Dumnezeu, ca legătură nedeslegată pe toată viața: „Ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“. Ori atacă traiul numai dintre un bărbat și o femeie: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup“, — spunând că se poate desface căsătoria după plac, sau că soții de căsătorie pot trăi și cu alții sau altele, fără păcat. Pentru că, zic ei, căsătoria și familia nu sunt așezări și rânduieli dumnezeiești, ci rânduieli firești, cum aflăm și la alte animale.

Dar din Sf. Scriptură adevărul se vede limpede și rămâne nezduncinat: căsătoria la om nu e ca traiul în pereche sau în turmă la alte viețuitoare.

Nici unei alte viețuitoare nu i-a vorbit Dumnezeu cum i-a vorbit omului:

„Și i-a binecuvântat pe ei (pe Adam și Eva) Dumnezeu și le-a zis lor: Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul“. Nici nu le-a zis: „Și vor fi amândoi un trup“. Și: „ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu desfacă“.

Nu! Căsătoria și familia cu poruncă expresă: Cum să fie — un bărbat și o femeie — și cu ce scop: zămislirea și nașterea de fii, nu a fost întemeiată de Ziditorul decât pentru om, pentru neamul omenesc!

Prin căsătorie și familie Dumnezeu a voit să-i clădească omului o cetăție în care să se poată zămisli și naște noi oameni tot atât de întregi cum au eșit primii oameni din mâinile lui Dumnezeu. Cu ce scop? Pentru a fi vrednici să verse în fiecare zămislit, suflare de viață, ca în Adam și Eva, să le poată da sufletul nemuritor.

Căsătoria și familia în neamul omenesc sunt, deci și așezăminte naturale, firești, pentru continuarea vieții materiale, a vieții trupesți, pe care o dau părinții după legi și puteri rânduite tot

de Dumnezeu; dar sunt și așezăminte dumnezeiești pentru ocrotirea sufletului nemuritor pe care-l varsă Dumnezeu în fiecare om.

Iată al treilea adevăr de temelie ce isvorăște din sf. Scriptură pentru om, pentru căsătorie și familie.

Să nu uităm acest adevăr:

De câteori se zămislește și se naște un om nou în lume, Dumnezeu zice iar: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră“. De atâtea ori suflă suflet viu în materia naturală dată

de părinți, cum a suflat în trupul din pământ, din materie, a lui Adam.

Pentru această conlucrare a lui Dumnezeu cu părinții „i-a binecuvântat Dumnezeu“, pe oamenii cei dintâi, pentru aceasta a sfințit astfel, cu binecuvântarea Lui, singură căsătoria omului și familia lui.

Deci între traiul în perechi sau în turmă a unor viețuitoare, și căsătoria și familia omului, e depărtarea tot așa de mare ca dela cer până la pământ.

I. Agârbiceanu

Fiii lacrimilor Tale...

O, Măicuță sfântă,
Te rugăm fierbinte,
Să ne-ascuți de-a-pururi
Marea rugămintă:

Nu lăsa, Măicuță,
Să pierim pe cale,
Căci noi suntem fiii
Lacrimilor Tale!

Când plângeai sub Cruce,
Maică 'ndurerată,
Te-am primit de Mamă,
Noi și lumea toată.

Călători pe-o mare
Veșnic tulburată,
Noi ne-am pus în Tine
Și nădejdea toată.

Tu ești STEAUA mării
Și ajuți s'o treacă;
Dintre cari Te roagă,
Nimeni nu se 'nneacă.

Fă să-ți batem zilnic
La miloasa-Ți poartă,
Câtă vreme 'n lume,
Valuri ne mai poartă.

Iar când nori și ceață
Înegră-ne-or zarea,
Vino Tu, Măicuță,
Să ne-arăți cărarea.

Să conduci luntrița
Printre stânci și valuri,
Să ne-o scoți în portul
Veșnicilor maluri...

O, Măicuță scumpă,
Cea mai scumpă Floare,
Fă din fii de lacrimi
Dalbe lăcrămioare!

Scapă-ne de patimi
Și de pafte rele,
Și ne schimbă'n mândre
Mărgăritărele...

Să ne duci cu Tine,
Unde Calea-Ți duce,
Să ne duci în cerul
Fiului Tău dulce.

Și să-i spui, Măicuță,
Caste floricele,
Le-au făcut să crească
Chinurile-i grele...

Și, că-s ale Tale
Lacrimi de sub Cruce,
Că le ești Măicuță,
Maica cea mai dulce...

Inima-i Preasfântă
Mângâios ne-a strânge,
Va uita de chinuri...
Mai mult nu va plânge...

Noi cuprinși de-o pace
Fără de hotară,
Lăuda-Te om veșnic
Pururea Fecioară...

P. Gavril Sălăgeanu
ioromonah basilan

„Fiii lacrimilor...“

Maica sfântă a avut un singur fiu după trup, pe Domnul nostru Isus Hristos. Fecioară a fost când L-a conceput, și Fecioară a rămas și când L-a născut, după cuvântul Domnului: „Iată Fecioara în pântec va lua și va naște fiu“ (Isaia 7, 14).

Preacurata Fecioară Maria, după cum citim din sfânta Evanghelie, atât de mult a ținut la fecioria sa, încât nici mamă a lui Dumnezeu nu a voit să fie, numai după ce îngerul i-a spus „că Spiritul sfânt se va pogori peste Tine și puterea Celui Preînalt te va umbri“ (Luca 1, 35).

Cu alte cuvinte, Preacurata

Fecioară Maria cu nici un preț nu a vrut să-și piardă fecioria, deoarece credea, — și nu s'a înșelat — că prin nimic nu-i poate plăcea mai mult lui Dumnezeu.

Este deci cea mai mare injurie, cea mai mare vătămare ce i-se poate aduce Preacuratei Fecioare Maria, să se zică despre Ea, că nu este fecioară, că și Ea este ca toate femeile.

Gândul acesta blestemat n'a putut isvorî decât dela Satana, tatăl minciunii și a toată fărădelegea, care veșnic aleșuește „călcăul Ei“. Și fiii întunericului primesc acest gând ble-

(continuare în pagina 4)

La Sfânta Mănăstire de la Nicula

de ANTON CRÎȘAN

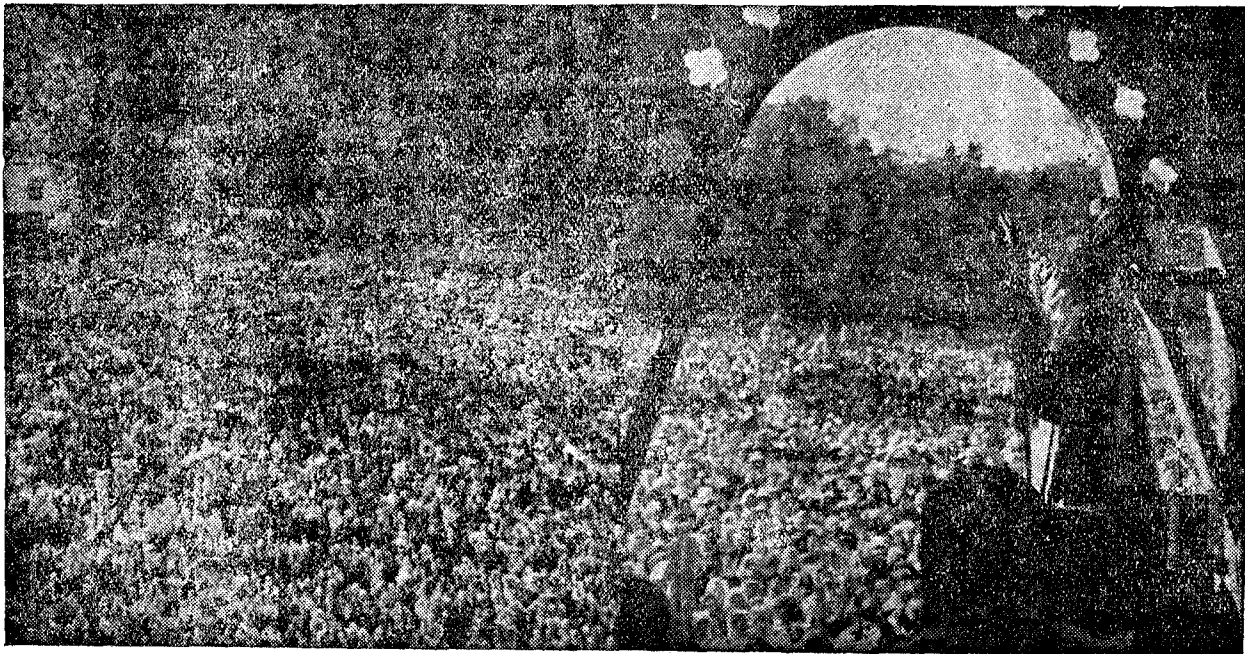
Ca în toți anii și acum, la 15 August, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, a avut loc un mare pelerinaj la Sfânta Mănăstire de la Nicula.

Astăzi, când a încetat zăngănitul armelor de pe câmpurile de luptă, dar când amintirea

Acolo la Nicula, unde sufletul și inima și-au adus parfumul lor de sfințenie egală, frații văii lacrimilor, împlinind voința cerului, s'au adunat din iubire către Inima durerilor, pentru întărirea credinței și a nădejzii. Acolo, în jurul Sf. Mănăstiri,

puterii și mângâierii Sale. Ea a înarmat sufletele, ce-au alergat la Icoana ce l-a plâns durerea, cu credință mai vie, iubire mai caldă, nădejde mai tare.

Dea Domnul ca binecuvântarea Maicii Sfinte de la Nicula, incolțită în sufletele ce s'au a-

I. P. S. S. Episcopul predicând mulțimii

sângelui proaspăt mai dăinuiește încă pe plaiurile ardelene, sufletul omenirii își îndreaptă privirile spre zorile de pace, de unde va răsări soarele dreptății. Astăzi, în amurgul de sânge, după marele examen în fața morții, omenirea, cu lacrimi în ochi, cu ochii în lacrimi, își caută un liman. Viața scăpată din tranșee se mobilizează în jurul steagului lui Hristos, singura flamură ce-i în stare să înlăture lipsa de busolă din cugetul obștesc, ca barca omenirii să poată vâsli spre limanul mântuirii.

Acest imbold a călăuzit pașii pelerinilor spre Sfânta Maică dela Nicula. Intre casa unora și Sfânta Mănăstire se întinde o distanță de sute de kilometri, dar, biruind lumea dinafară cu lumea dinăuntru, pelerinii durerilor divine, și-au înfrățit pașii cu praful drumurilor ardelene și-au pornit spre isvorul de mângâiere și întărire în credință de la Nicula. Au străbătut drumul de sute de kilometri pentru a cuceri lumea cu hotare fără de margini, au pierdut timpul câtorva zile, pentru a câștiga împărăția nemuririi.

Pe un soare dogoritor ca o credință vie, pe o secetă arzătoare ca setea după împărăția cerurilor, — toate necazurile acestei lumi n'au putut să împiedice pașii ce se îndreptau spre Mama durerilor. S'a cheltuit multă trudă și oboseală, pentru ca cei circa 60.000 de credincioși să-și înfrățească rugăciunile, buchet de virtuți, în jurul Icoanei făcătoare de minuni.

pelerinii au simțit respirația eternității, ce și-a oglindit strălucirea divină în sufletul lor; au simțit mai vii ca ori și unde lacrimile Mamei cerului, ce-au udat acum trei veacuri ochii Icoanei sfinte, ochii Preacuratei ce-au plâns pentru pângăritele lacrimi de sânge ale Fiului Ei, ochii Preacuratei ce plâng și azi cu lacrimi de lumină pentru trăirea păcatului.

Incepând cu o săptămână înainte de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, pelerinii au început să curgă spre Nicula de pe toate văile Ardealului, din Sătmar și Maramureș, din Țara Oașului și Sălaj, de pe Mureș și Someș, din Turda și din Munții de aur ai lui Avram Iancu, etc. Câteva zile și nopți au răsunat fără întrerupere ecourile cântărilor sfinte în jurul Mănăstirii. Aceste ecouri, multiplicare de pădurea multiseculară din jur, sburau spre pacea steielor, rugăciunile se înfrățeau cu seninul ce scâldea imensitatea cerului, mătâniile oglindeau în ele dogoarea zilelor de vară.

La liturghia solemnă a pontificat I. P. S. S. Episcopul de Cluj-Gherla, Iuliu Hossu.

De unde puterea de trăire, mai vie decât viața, ce a roit în jurul Sfintei Mănăstiri? De unde căldura de foc a buzelor ce-au venit dela sute de kilometri să sărute Icoana făcătoare de minuni?

De la Regina cerului și a pământului, Mama lui Dumnezeu și Mama noastră, Patroana cugetului neprihănit. Ea e pârghia de biruință a sufletelor ce o caută și aleargă spre isvorul

propiat de minunea Ei, să crească „cu rodire de viață” în sufletul omenirii, pentru preamărirea cerului.

Prasnicul Hramului Mănăstirei „Sfânta Ana” dela Rohia

de Păr. I. BOLCHIȘ

Și în anul acesta Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae Colan, a ținut să meargă la Hramul Sfintei Mănăstiri de la Rohia, pentru a propovădui credincioșilor cuvântul sfintei Evanghelii a lui Hristos Dumnezeu. Încă cu două zile, înainte de sfânta Maria, au început a se aduna pelerini din părțile cele mai îndepărtate ale Eparhiei Clujului și Maramureșului.

În seara Prasnicului un sobor de preoți a oficiat Vecernia, la stârșitul căreia P. C. Sa Preotul Teodor Ciceu a predicat mulțimei adunate despre însemnătatea sfintei sărbători a Adormirii Maicii Domnului, și Darul Ei asupra credincioșilor.

A urmat apoi Slujba Privegherii și a Acaftistului Maicii Domnului, care s'a încheiat cu cuvintele de învățătură creștinească prin predică P. cuv. ierom. Gh. Șișeșteanu.

Dimineața s'a oficiat sf. Liturghie, la care s'au împărtășit miile de credincioși, slujindu-se apoi Taina sf. Maslu.

Prea Sf. Sa Episcopul Nicolae Colan, însoțit de suita sa, venind dela Cluj, a fost primit de P. C. Sa Protopopul Ștefan

Chiar și cei ce n'au fost de față la pelerinajul de la Nicula, au luat parte cu sufletul. La picioarele Icoanei sfinte s'au găsit numeroase scrisori, aduse de pelerini, dela cei ce n'au putut să-i însoțească. Publicăm mai jos una dintre aceste scrisori, trimisă de o tânără fată:

Prea Sfântă Fecioară Maria, Prea Bunule Isuse și Sfinte Iosif vă roagă roaba Voastră . . . din adâncul sufletului, să-i ajutați pentru căsătoria ei, să fie fericită și mulțumită sufletește. Ajută-mi Sfântă Fecioară să-mi găsesc un băiat cu suflet bun, cu care să mă înțeleg pe deplin până la adânci bătrânețe. Sfântă Maria și Sfinte Iosif, liniște-ți-mi sufletul și mintea și mi-o luminați cu gânduri curate. Întoarceți-mă la credința cea adevărată, care mi-am pierdut-o în ultima vreme. Nu mă lăsa pradă necuralului, ci întoarce-mă Sfântă Preacurată pe drumul cel adevărat. Ferește-mă de boală și de necazuri. Ajută-ne Doamne să ne putem elibera casa și să trăim în bună înțelegere. Maria Sfântă roagă-te lui Dumnezeu pentru sănătatea părinților mei și dă-le Doamne liniște și fericire în anii de bătrânețe. Fratelui meu drag, trecut din lumea aceasta, iartă-i păcatele și odihnește-i sufletul.

Sfântă Fecioară, ascultă-mi ruga mea fierbinte care o îndrept către Tine și mi-o îndeplinește.

AMIN!

Gheție, continuându-și drumul spre Sf. Mănăstire în fața căreia a fost primit de P. C. Sa Sta-rețul Iustinian.

P. S. Sa Episcopul Nicolae, a celebrat sfânta Liturghie, înconjurat de marele sobor format din:

P. S. Sa Prot. Ștefan Gheție și Preoții: Ioan Roman, P. Picu, Gh. Todea, Al. Perhaița, A. Man, Al. Petruț, Aug. Man, P. Șuteu, G. Petruț, Al. Roman, Emil Roman, Gh. Munteanu, ierom. I. Vasilian, I. Bolchiș, Gh. Șișeșteanu și I. Raileanu, d aconizând P. C. Sa arhid. Gr. Turănu.

Răspunsurile au fost date de către corurile din Ținteușul Mare și Tg. Lăpușului, de sub conducerea D-lor Prof. Gheorghe Velea și inv. Gh. Pop.

Prea S. Sa Episcopul Nicolae s'a adresat miilor de credincioși, spunând printre altele:

Biserica lui Dumnezeu una este, deși ne-am adunat azi la mai multe mănăstiri să ne rugăm. Chiar dacă unii zicem „Doamne îndură-te spre noi”, iar alții „Doamne miluește-ne”, în Dumnezeu, una suntem cu toții.

„Fiii lacrimilor...“

(urmare din pag. 2)

temat, ba îl chiar răspândesc cu o plăcere viednică de tatăl lor.

Fiii luminii însă, creștinii adevărați, totdeauna au fost gata, și mai sunt și astăzi, să apere cu sângele lor fecioria nepătată și nestrucată a preaiubitei lor Măicuțe.

Mai înainte decât ei, am citit noi în Scriptură despre „*fratii Domnului*“; că ei dela Biserică au Scriptura (și încă nici nu o au întreagă). Biserica însă a primit darul de a tâlcui Scripturile după cum citim: „*atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile*“ (Luca 24, 45); despre ei însă zice: „*Cei neînvățați și nestatornici... sucesc Scripturile spre pierdere, spre osândirea lor*“ (II Petru 3, 15).

Noi am citit întreagă Scriptura, nu numai câte un capăt de ici-de colo. Din Scriptură însă se vede limpede, că la Iudovi era obiceiul să spună „*frați*“ și la veri, nepoți și alte rudeni. Așa Avram îi spune frate lui Lot, nepotul său (Facere 1, 38), Lavan, lui Iacob, fiul surorii sale (Facere 29, 15).

Și din Noul Testament se vede limpede că deși Scriptura îi numește „*fratii Domnului*“, nu îi sunt frați. Așa pe sfântul apostol Iacob îl numește „*fratele Domnului*“ (Gal. 1, 19), deși este fiul lui Alfeu (Mat. 10, 3), prin urmare nu e fiul lui Iosif și al Mariei.

Pentru cel cu inima curată și mintea sănătoasă e prea de-

stul atâta. „*Iar oamenii cei răi și amăgitori, zice Scriptura: vor da tot mai spre rău, înșelând și înșelându-se*“ (II. Tim. 3, 13).

Da, Maica sfântă a avut numai pe Isus după trup. Așa au crezut toți sfinții dela Hristos și până în zilele noastre. Așa a crezut Biserica întreagă, și noi suntem fericiți, că suntem urmașii lor și fiii Bisericii, afară de care nu este mântuire.

Maica sfântă a avut însă și are nenumărați fii sufletești: toți câți sunt fiii lui Dumnezeu, sunt totodată și fiii Mariei. Cei ce nu au de mamă pe Maica sfântă nici pe Dumnezeu nu-l au de tată, să zică ei orice ar zice.

Maica sfântă, când a născut pe Isus, n'a simțit nici cea mai mică durere; pe noi însă ne-a născut între dureri nespuse, când stătea sub Crucea lui Isus. Acolo a răbdat în inimă, vărsând potop de lacrimi, tot ce a răbdat Domnul nostru Isus Hristos a făcut-o Mama tuturor oamenilor zicându-i: „*Femeie, iată fiul tău*“. Prin sfântul Ioan ne-a dat pe toți în grija Ei de mamă. Și de atunci ea este adevărata noastră Mamă sufletească, iar noi toți suntem fiii Ei, *fiii lacrimilor Ei*.

O, dacă te ai gândi mai des în ce dureri mari te-a născut Maica Sfântă, și câte lacrimi a vărsat pentru tine, desigur că ai iubi-O, mai mult te-ai strădui să o faci iubită.

Despre inima femeii

(urmare din pag. 1)

doite datorii pentru femeia creștină. Pe bună dreptate se spune adeseori că trănicia, viitorul și fericirea neamului stă în mâinile femeii. Femeia are stănta menire de mamă, de a-și crește copilașii nu pentru petreceri, ci să-i crească pentru Hristos în duhul smerenței și cumpăririi. Femeia creștină nu trebuie să uite că prin Hristos a fost adusă iarăși la cinstea cea dintâi, că sufletul ei plin de iubire și gingășie a fost reabilitat în fața veacurilor creștine, starea ei de aci înainte putând fi asemănată cu a celei dintâi femei, care nu cunoștea încă vina păcatului.

În fiecare femeie există predispoziția spre acea jertfa totală care nu cunoaște margini...

Femeia smerită dar plină de iubire care a fost Maria Magdalena, „*urcă în adevăr toate aliele de pe pământ*“. Ea a ajuns în toate inimile obiectul unei adorări de înaltă cinste și de sfințenie. Ea este cu totul curată, cu totul frumoasă, respectată la fel cu fecioria și peste tot unde se propovăduiește Evanghelia, în lumea întreagă, se istorisește despre ea, despre marea ei, despre lacrimile varsate la picioarele lui Isus, miresmele cu care ea a îmbalsamat trupul sfânt și această iubire sfântă și curată în care ea parcă și-a reînnoit viața.

Femeia mironosiță, alcătuire de adâncă mistică creștină, iată ce fru-

musetă spirituală sălășluiește în fiecare suflet care se vrea rob al imaginii cerească a Fiului lui Dumnezeu. În fiecare inimă o șoptă de adâncă iubire, fără echivalent, decât în lumea de puritate și eroism a sfințeniei. Despre această mistică a femeii mironosițe atâtea veacuri de creștinism au scris pagini de filă și transfigurare.

Atâtea veacuri i-au adăugat nimburi strălucitoare, dar nimic n'a șters aureola unică pe care femeile mironosițe și-au dobândit-o prin participarea sfântă la patimile Domnului, Cătă căldură și vraje diabolice în această inimă de mironosiță, cutoptă de valul iubirii mântuitoare. Niciun poem n'ar putea-o cuprinde cum ne-o redă atât de turburător poemul sfânt al Evangheliilor. Pentru Isus sufletul femeii a fost o fântână răcoritoare; nici o femeie n'ar fi putut să trădeze această a parție cerească. Ea a fost parcă tot timpul „*mironosiță*“ chiar și înainte ca timpul patimii să fi sosit. Fiindcă aplecarea spre cele nevăzute e parcă un element constant și continuu lucrător în existența femeii.

Căci totul se înmurește numai prin credința în Isus Hristos. Și dela început, femeia s'a făcut parte din plin acestui har, prin reprezentanțele ei, femeile mironosițe.

Eugenia Mureșanu

Informații

Exercițiile Spirituale ale Astrului s'au ținut în acest an la Beiuș, în 7—11 August. Studentele au fost adăpostite la internatul de fete, iar studenții la internatul de băieți. Pentru studenții a predicat P. S. S. Dr. Ioan Suciu, iar pentru studente Păr. Dr. I. Herte.

Au luat parte studenții din București, Cluj, Brașov și Timișoara. În 11 August I. P. S. S. Dr. Valeriu T. Frențiu, locțiitorul Mitropolitului dela Blaj și Episcopul Orăzii, a servit liturghia în Catedrala din Beiuș și a promovat o serie nouă de aștrști. În această zi s'a ținut și congresul Studenților uniți (Astru), la care s'a ales următorul comitet pentru întreaga țară: Președinte Dr. Al. Buia, decanul Facultății de Agronomie din Cluj, vicepreședinti: Dr. Nic. Pop și Dș. Viorica Borza; secretari: Emil Pop și Elena Boila, studenți; casier Emil Mică. Am avut în aceste zile la Beiuș o manifestație creștină, cum nu s'a mai văzut la noi.

Parohia rom. unită SANTĂU, jud Sălaj

Nr. 209/1946.
par.

Concurs la postul de cantor

Parohia română unită SANTĂU jud. Sălaj—Eparhia Oradia, publică concurs pe ziua de 8 Septembrie 1946 (Sf. Maria Mică) pentru a putea alege un cantor priceput, destoinic și pentru cor.

Retribuția este: 5 jug. pământ arător, 2 jug. fână, 1 drept de pașunat, 1 (2 vică, mieță) grâu de fiecare casă, sticlele îndatinate.

Locuința foarte bună, constatare: 3 camere, culină, cămară, supraedificațiile necesare, grădină.

Sunt preferați cei care cunosc muzica și au diplomă de cantor-învățător și pot forma cor cu copiii de școală și tineretul.

Concurenții se pot prezenta în careva Duminică, sârbătoare ori în ziua concursului la Biserică.

Santău la 14 Iulie 1946.

Paroh Protopop,
Florin Gavrișiu (ss)Curator primar,
Gheorghe Mocan

Poșta redacției

Rugăm pe domniile colaboratori să binevoiască a se grăbi cu trimiterea materialului, pentru că vrem să apărăm mai repede cu două zile în urmă dorim ca gazeta să ajungă la timp la destinație.

— Nistor Gal — com. Chișlaz și Gavriș Petru a Floari din comuna Ciulești j. Bihor: Noi vă trimitem gazeta regulat. Dacă nu o primiți vi se oprește de aici.

— Ofic. Paroh r. unit c. Chieșd j. Sălaj și Teodor Vultur c. Frunzeni j. Mureș: Nu vă putem pune adresa pe fiecare foaie din pachet deoarece nu le primește poșta decât timbrate fiecare exemplar, cerace ne mărește și nouă cheltuielile și o muncă în plus.

— Ilie a N. Forminte — Câmpulung: Am primit banii și am corectat greșala.

— Of. Parohial Bălța — Până la Nr. 12 noi v'am trimis regulat 2 ex. De acum va trimitem 11 ex. deși ați cerut majorarea dela Nr. 6, care nu s'a făcut din vina noastră.

— Pr. Victor Achim, c. Cațalușa: Vă rugăm specificați pentru ce ne-ați trimis suma de 26.000 Lei în 17 Iulie.

Fel de fel

Veste bună: Anunțăm cititorii noștri că D-l Anton Crișan, însușitului, priceputul și activul ziarist, a preluat oficial redactarea gazetei noastre. Domnia-Sa este membru al „Asociației Scriitorilor Români din Ardeal“ și sperăm că prezența d-sale la „Vieța Creștină“ va fi o rodnică activitate, pentru progresul gazetei noastre.

La Oradea Mare au fost arestați mai mulți indivizi, în frunte cu inginerul Vlăchos, care au fabricat do'ari falși.

O parte din delegația română dela Conferința de Pace se reîntoarce în țară, pentru problema pregătirii alegerilor.

Mari tulburări s'au ivit în ultimul timp în India. Duminică, în urma unor incidente au fost 1000 de morți și peste 2000 de răniți.

În localitatea Roisthomo din Anglia s'a descoperit un câine care, după cum scriu ziarele, vorbește. Au început și câinii să vorbească, nu-i destul că oamenii latră prea multe,

H. G. Wells, un mare scriitor englez, a încetat din viață la vârsta de 80 ani.

La Conferința de Pace de la Paris cea mai mare delegație e cea sovietică, care cuprinde 300 de membri, iar cea mai mică e cea a Abisinie, care are numai 10 membri. Cel mai bătrân delegat e d. Makenzie King de 72 ani, iar cel mai tânăr e d. Aktilou, ministrul de externe al Abisinie, care are numai 35 ani,

Ziarele italiene scriu că Italia se află într-o nouă criză ministerială.

Secetă mare a început să bântuie în ultimul timp aproape în tot răsăritul Europei.

Papa a promis unei delegații e-vreiești că va interveni pentru normalizare evenimentelor din Palestina.

La 23 August va apare o nouă lege de amnistie, grațieri și reduceri de pedepse.

La Conferința de Pace, comisiunea economică pentru statele balcanice a decis să examineze clauzele cu statele foste satelite, începând cu România și să accepte opiniile statelor respective, opinii exprimate în scris.

La București a fost arestată Rozalia Filipovici, autoarea a numeroase furturi în valoare de sute de milioane. Hoța cunoaște la perfecție patru limbi și a dat repetate lovituri în principalele centre ardelen: Cluj, Timișoara, Oradea Mare etc.

D. Octav Livezeanu a fost numit ministru secretar de stat la departamentul Artelor în locul diui Mihail Ralea.

America vrea să participe la dezvoltare industriei românești. Marele industriaș român Malaxa se ține actualmente în Statele Unite și tratează participarea Americii la proiectul de dezvoltare al industriei românești. În acest scop D-sa a avut mai multe întrevederi cu cei mai mari industriași ai Americii.